

Angående Promemoria 2008-05-26

Efter att tagit del av din promemoria anser jag att mycket av den inte stämmer. Efter telefonsamtalet onsdag 14 maj framkom det att det är endast du och Lars-Erik Nilsson (jurist) som beslutar om djurförbud och tvångsomhändertagande av djur i Värmlands län. Jag anser mig inte kunna påverka promemorian. Jag känner att jag nästan redan fått djurförbud eftersom det är bara ni två som beslutar. Jag fortsätter med åsikter om promemorian nedåt i texten med allmänna tankar.

När en myndighet som u.p.a det vill säga utan personligt ansvar polisanmäler en privatperson med personligt ansvar anser jag att det måste ske på sakliga grunder. Angående hästen, står i polisanmälan, 15 juni-06 att jag först efter påstötning av djurskyddsmyndigheten i Karlstad kommun tillkallat hovslagare. Detta är en lögn. Se kvitto från 28 februari-05 som du själv kopierat av mig. Samma myndighet har haft *tre* kort på kon men under polisförhören fanns bara *två* kort. På min fråga till berörd djurskyddsinspektör som du också hörde blev svaret att det kunde också varit under polisens hanterande av ärendet som det *tredje* kortet försvann. Detta var enligt mig det kort som talade till *min* fördel.

I polisanmälan tilläggs även att det fanns ytterligare brister enligt mig, flera rena skitsaker. Blev dömd 23 december -07. Skulle gärna överklaga men en förlust i hovrätten tänkte jag betydde ett par års arbete utan lön. Jag anser att du som huvudman för kommunernas djurtillsynsmyndighet verkligen borde se till att dom har kött på benen när de anmäler en djurägare. Egen erfarenhet från tingsrätten är att jag som djurägare utan titel men med en viss erfarenhet av djurhållning (40 år) är liten mot ett så kallat sakkunnigt vittne med titel.

Angående ditt exempel under rubriken **bedömning och förslag** i promemorian, att grov oaktsamhet mot djur kan upprepas, säger jag följande, - Ingången till ligghallen (foto 3 på bilddokumentationen) är enligt mig 1,97 meter. Du hävdar att porten vid besöket den 1 april var ca 1,15 meter. Detta är en skillnad på 40 procent. Min tumstock är av märket Hultafors och vid en förfrågan där (www.hultafors.se) sägs det att man använder kvalitetssystem ISO

9001. På min fråga om jordbruksverket använder något så kallat inspektionsmåttband som har en skala som visar 40 procent mindre, blev svaret att Hultafors måttstock gäller.

Det som jag mest tog till mig av vårt samtal onsdagen den 14 maj-08, var att du tyckte jag borde varit mer klipsk och utgödslat och strött före och inte efter Länsstyrelsens besök 1 april-08. Man handlar väl lite efter eget förstånd, som om man själv gjorde en egen inspektion kan jag personligen tycka. Det är väl bra att visa upp hur djuren har det i sin vardag. Du har inte påpekat att djuren var skitiga enligt promemorian. Enligt mig betyder det att djuren har sitt behov av strö tillgodosett. Obehaget ni fick som utförde inspektionen var kanske lite mer tvätt av stövlarna. Du kunde ha ringt och frågat när jag har nystrött. Jag strör inte för en inspekterande djurskyddsmyndighet som kanske kommer en timme vart tredje år, utan för djuren som har tillgång till ligghall 365 dagar om året. Mycket möjligt har du rätt i att jag skulle ha "krattat manegen" inför en tillsynsmyndighets inspektion.

Du sa att jag skulle skriva vad jag tycker, jag fortsätter med det även om jag *bränner mina skepp*.

Är född på gården som kallas Smens. Några generationer tillbaks har vi som bor och bott här kallats "profeterna" vid Smens. Profet blir man tror jag om man säger vad man tycker utan brännvin.

Du får skumma fortsatt text ner till slutord om du tycker jag blir fjantig och tölig.

Fortsätter med Rosita Hagströms (djurskyddsinspektör vid Jordbruksverket) svar på frågan i tidningen Land nummer 18-08, varför det har blivit en ökning av djurförbud om orsaken är att fler personer behandlar sina djur illa? Jag citerar Rosita Hagström. "Nej, jag tror att ökningen beror på att kommunerna satsar mer på djurskydd och oftare använder sig av de *verktyg* som finns. Jag tror även att folk anmäler i högre grad än tidigare".

Jag anser att så länge affärens är fulla med mat kommer detta att pågå. Ett kontrollerande av oss djurägare skall göras när det finns djurskyddslag. Den första djurskyddslag kom, vill jag minnas 1850, att man inte får slå djur. Men detta betyder inte att tillsynsmyndigheten skall kunna agera utan djurägarens åsikter. Om jag tycker kontroller består av enligt mig "skitsaker" verkar jag enligt dig ha svårt att till mig påpekanden om djurhållningen. Ni kommer också få mer att göra om Jordbruksverkets förslag om att sällskapsdjur skall rastas två gånger dagligen. Då önskar man också att Jordbruksverket blir huvudman åt äldreomsorgen i Sverige. Det sist nämnda kanske inte ligger nära i tiden med tanke på att det

gick väl sjuttio år mellan första djurskyddslagen att inte slå djur och lagen om att inte få aga tjänstefolk.

Du kommer nog också att få mer djurskyddsärenden framöver som inte kan kopplas till personliga problem. Du frågar mig om jag haft några sådana under "djurplågotiden"? Tyckte inte jag kunde bekräfta några sådana. Men blev påmind av en granne häromdagen att jag visst har det. Han sa – Du har visst problem, som har Kristina Lugn på köksväggen! Erkänner, tycker hon är bra och beundrar hennes totala befrielse för utseendefixering. Jag har även bonaden med texten "Lagom fågnad, mottligt krus" på väggen. Detta ordspråk ger mig tankar till frågan, räcker det inte med lagom krus för att vara myndigheten till lags?

Det har snart gått tre år sedan hästen var utsatt för mitt "plågeri" och kon två år. Jag har med tillsynsmyndigheten i Karlstad kommuns kännedom ändå fått fortsätta att sköta djuren, fastän myndigheten gjort polisanmälan 15 juni-06 för brott mot djurskyddslagar. Du har vetat om det enligt dig från i början av januari-08. Myndigheten gjorde i inspektionsrapporten 22 maj-06 sex påpekanden. Det står tydligt under dessa att en uppföljande kontroll skulle göras.

Myndigheten har inte alls gjort någon kontroll på flera punkter som jag åtgärdade samma vecka. Nu blir det bråttom med omhändertagande av djuren och kan inte invänta Länsrättens åsikter vid ett överklagande som jag givetvis skall göra om djurförbud fastställs.

Vid överlämnandet av promemorian 13 maj-08 sade du att det var praxis att detta skedde personligen. Konstigt. På min grannkollega promemoria sitter en reklapp. Jag tror erat besök mest bestod av tipset att sälja djuren frivilligt och därmed slippa tvångsomhändertagande av djuren, med därtill hörande risk för massmedia.

Ja, massmedia kan vara ful, men hon eller han behövs också i många fall. Är det inte bra för dig att massmedia är med vid ditt omhändertagande av mina djur? Dina egna ord i promemorian är " att Carlsson inte bryr sig i tillräcklig omfattning om djurens välfärd". Sen kan jag önska att media tar med dig på en rundtur i Karlstad kommun till exempelvis under senhöst eller tidig vår så du får se hur alla djur och gårdar har det. Jag undrar då om du då kommer fram till att tillsynsmyndigheten som du basar över gör lika bedömningar på alla gårdar? Hoppas också du får frågor typ: Är det inte bättre att ha ligghall med trång ingång för djuren än ingen alls. Och varför kan djuren utfodras under bar himmel, när en hängränna som går över ett foderbord under tak och rinner över med regnvatten kanske två eller tre gånger om året, klassas som brott mot djurskyddslagen!

Slutord

Jag föreslår dig två alternativ.

1. Du och Lars-Erik meddelar mig djurförbud och att djuren skall tvångsomhändertas. OBS! Samtidigt bekräftar ni skriftligen till mig att det skall gå **fem** arbetsdagar mellan beslutsdagen och verkställhetsdagen. Då hinner jag begära inhibition hos Länsrätten. Tycker ni inte detta är aktuellt gäller alternativ:
2. Jag motsätter mig ditt förslag att Länsstyrelsen (du och Lars-Erik) skall besluta om djurförbud mot mig. Motsätter mig också tvångsomhändertagandet av mina djur.

Önskar besked **tre** arbetsdagar före beslutsdagen. Då kan jag kratta och göra fint inför nästa myndighet och bygga eventuella fort och skyttegravar. Jag kan också då meddela dig antal djur som ska omhändertas som jag redan nu kan meddela blir minst två.

.....

Christer Carlsson

Ps. Jag fick lusten att sälja djuren efter Tingsrättens dom 21 december-07. Var till NWT och skulle sätta in en annons under rubriken ”djur säljes”. Blev nekad av chefredaktör Staffan Ander på grund av felformulerad annons, kan läsas på www.wermlandsprofilen.se. Ds

Djur söker bonde

Genom anonyma omvägar har det kommit till vår kännedom att bonden som äger oss blivit dömd för djurplågeri i Värmlands tingsrätt. Med risk för att vi, 12 kor och 10 ungdjur också blir plågade söker vi genom undertecknad en ny bonde.

Kon SE17007 0080

054/862130

Enheten för Areella Näringar
Länsveterinär Anders Sandberg

Djurhållningen Kappstad 1:54

Christer Carlsson 490528-6276 dömdes för djurplågeri av VÄRMLANDS TINGSRÄTT 2007-12-21 enligt 16 kap 13 § brottsbalken. Enligt tingsrättens bevisanteckning den 27/3 2008 har domen vunnit laga kraft 11/1 2008.

Enligt Djurskyddslagens (DL) 29 § (1:a stycket punkt 4) skall Länsstyrelsen meddela förbud att ha hand om djur eller ett visst slag av djur för den som har dömts för djurplågeri enligt 16 kap 13 § brottsbalken. Enligt DL 29 § 2:a stycket skall förbud inte meddelas, om det är uppenbart att ett upprepande inte kommer att inträffa.

Enligt DL 31 § punkt 4 skall Länsstyrelsen besluta att ett djur skall tas om hand genom polismyndighetens försorg om den som har djuret i sin vård har dömts för djurplågeri enligt 16 kap 13 § brottsbalken.

Denna promemoria syftar alltså till att pröva om Carlsson dels skall meddelas djurförbud och dels om hans nötkreatursbesättning skall tas om hand genom polismyndighetens försorg.

Bakgrund

Länsstyrelsen har begärt in handlingar i detta ärende från Karlstads kommuns Miljöförvaltning och Polismyndigheten i Värmland och sammanställer ärendet nedan.

Inspektionsrapport, Miljöförvaltningen 2004-09-10 Dnr 2004-1510 Dpl 482. Förvaltningen sammanfattar sin rapport i 4 punkter. 1. Hästen som gick bland utgångsdjuren har hovar som skall verkas. 2. Djuren skall grupperas. Hon- och handjur skall skiljas åt vid 6-8 månaders ålder (risk för tjuvbetäckning av för unga djur). 3. Befintlig ligghall skall gödslas ut innan installningen. 4. Tillräckligt antal vattenkoppar skall finnas i ligghallen även vintertid. (endast en av de befintliga var uppvärmd). Till detta kopplades olika tidskrav som angav när problemen skulle vara åtgärdade.

Djurskyddsinspektion. Miljöförvaltningen 2005-10-04 Dnr 2005-1929 Dpl 482. Av rapporten framgår att miljöförvaltningen i närtid gjort 3 besök på Kappstad avseende hästen Prins. 1:a besöket gjordes efter en anonym anmälan den 6 Juli 2005 varvid det konstaterades att hästen hade kraftigt förväxta hovar. Hovarna var dessutom trasiga och hästen rörde sig sakta och stelt. Carlsson berättade att hästen haft fång och uppgav också att han skulle kalla på hovslagare omgående. Han

Enheten för Areella Näringar

upplystes vidare om att hästen skall verkas var 6:e till 10:e vecka. Den 17 Augusti 2005 gjorde miljöförvaltningen en uppföljande inspektion varvid man konstaterade att hästen blivit verkad. Hästen hade emellertid nu så ont i fötterna att den nästan inte kunde förmås att röra sig ur fläcken. Den 23 Augusti 2005 besökte förvaltningen ånyo hästen. Denna gång tillsammans med veterinär och hovslagare. Hästen rörde sig med svårighet och veterinären konstaterade höggradiga fångförändringar. Med Carlssons samtycke avlivades hästen omgående. Se vidare nästa stycke (veterinärintyget).

Distriktsveterinärerna (DV), Intyg, 2005-09-16. DV besöker Kappstad och undersöker hästen på uppdrag av Miljöförvaltningen. Hästen uppvisar höggradiga kroniska fångförändringar och reagerar mycket kraftigt på visitertången på alla 4 hovarna. Vidare noteras bland annat; hovväggen har lossnat längs lamellranden, hålrum har bildats innanför hovväggen, hästen har svårighet att röra sig och har förstärkt puls på alla hovar, normalhull och lindrigt påverkat allmäntillstånd. Hästen avlivas av djurskyddsskäl med Carlssons samtycke.

Statliga Besiktningsveterinärorganisationen (BVO), 2006-05-03, Djurskyddsärende, skriver att det vänstra hornet har växt in i kinden på en av Carlssons kor. (bilder bifogades)

Djur- och miljöskyddsinspektion, Miljöförvaltningen, 2006-06-15, Dnr 2005-1929 Dpl 482. Kon med det inväxta hornet diskuterades med Carlsson. Hornet hade sågats av året innan men att han inte gjort det i år berodde på att djuret skulle skickas till slakt. I övrigt sammanfattades inspektionen i 6 punkter varav en handlar om miljöskydd, vilket inte är relevant i det här sammanhanget. Kort version. 1. Det skall finnas en vattenkopp per 25 djur utan skaderisker. 2. Ingången till ligghallen skall breddas. 3. Skaderiskerna i ligghallen skall tas bort. 4. Foder och strö skall vara av god hygienisk kvalitet. 5. Regnvatten skall ledas bort så att det inte forsar ner över foderbordet.

Anmälan om misstänkt brott, Miljöförvaltningen 2006-06-15 Dnr 2005-1929 Dpl 482. Förvaltningen polisanmäler Carlsson och vill ha prövat om han gjort sig skyldig till djurplågeri enligt 16 kap 13 § brottsbalken. Anmälan är baserad på: 1. vanskötsel av fånghästen under lång tid och att han inte låtit veterinär behandla eller låtit avliva hästen. 2. att han inte låtit kapa hornet på kon utan under viss tid låtit hornet växa in i kinden. Vidare har till anmälan bifogats inspektionsrapporter m.m.

Polisens förhör med Carlsson. 2007-03-08, 1700-K12793-06. Carlsson förnekar djurplågeri alternativt brott mot djurskyddslagen. Kon. Han uppger att han växelvis sågat av vänstra och högra hornet under årens lopp på den aktuella kon.

Enheten för Arcella Näringar

2005 fick han emellan handen mellan vänstra hornet och kinden och bedömde att det skulle klara sig fram till kons planerade slakttidpunkt våren 2006. Slakten blev dock förskjuten till Maj 2006. Han anser att kon inte led av det inväxta hornet. Vidare begär han att Veterinär Hansson Svea husdjur, som väl känner besättningen, skall yttra sig över besiktningsveterinärens bilder. *Hästen*. Carlsson uppger att hästen funnits på gården sedan ca 1987 och var tänkt att användas i skogsbruket. Efter faderns död 1995 blev hästen i stort sett "arbetslös" men blev gående kvar och användes endast sporadiskt. 2002 släpptes hästen ut på klöverbete och fick akut fång och efter denna händelse begränsades hästens tillgång till klöverbete. Fram till 2005 har hästen fått hovvård 2-3 gånger. Den 28/2 tyckte Carlsson att hästen var ovillig att röra sig och lät verka hästen (kvitto från hovslagare finns) och slutade fodra den med ensilage. Efter 14 dagar bedömde Carlsson att hästen rörde sig bättre. Vid Miljöförvaltningens besök 6 Juli tyckte han att hästen rörde sig "hyfsat". Carlsson tycker att Miljöförvaltningen har tagit för kort tid på sig att döma ut hästen men motsatte sig inte när veterinären ville avliva hästen.

Djurhälsans (Veterinär Hansson) yttrande över besiktningsveterinärens bildmaterial över kon med hornet. 2007-05-11. Veterinär Hansson anser att hornspetsen trängt in i huden och orsakat en djup sårkrater. Såret är infekterat med tydligt svullna sårkanter. Hornet har vuxit långsamt och skadan har utvecklats successivt under mer än en månads tid. Veterinär Hansson bedömer att djuret utsatts för långvarigt lidande och att lidandet varit onödigt. Med normal tillsyn borde djurägaren både upptäckt och åtgärdat problemet tidigare.

Tingsrättens dom, 2007-12-21, Mål nr B 4411-07. Under rubriken DOMSKÅL finns ett antal vittnesförhör refererade. *Carlsson* förnekar brott och uppger i stort sett samma sak som under polisens förhör. Han ifrågasätter emellertid, vad avser hästen, Miljöförvaltningens påstående om att hovarna var förväxta vid deras besök 6 Juli 2005 och hänvisar till att hovslagare den 8 Juli inte ansåg att det fanns något att göra åt hovarna. Carlsson hävdar också att kons sår, på grund av horninväxningen, var ytligt vilket inneburit ett visst men begränsat lidande för henne. Slaktresultatet som var gott visar att kon inte lidit mycket. *Distriktsveterinären* bekräftar sitt intyg och hävdar att det inte var svårt att se att hästen hade ont i fötterna. Vidare hävdar hon att smärttillståndet varat minst en månad och trots att allmäntillståndet var lindrigt påverkat så hade hästen "jätteont" i fötterna. *Djurhälsoveterinären* bekräftar sitt tidigare utlåtande om bilderna på horninväxningen men lägger till att hornet bör ha varit trubbigt (avkapat) vid inväxningen men vidhåller att processen varit smärtsam och att lidandet varat under längre tid. *Veterinär Schaudt* uppger att han behandlat hästen 1999 och sedan dess inte sett den. Han uppger också att en häst som har riktigt ont får dåligt hull och ligger ner. Han framhåller också att en ko som har ont slutar att

2008-05-12

Enheten för Areella Näringar

äta för annars går det inte bedöma smärtan hos djur. Veterinär Schaudt har besökt Carlssons gård från 1978 till 1999 och har aldrig haft någon anledning till att klandra honom för vanvård eller djurplågeri. TINGSRÄTTENS BEDÖMNING. Tingsrätten går på DV:s bedömning om hästens lidande och anser att Carlsson varit grovt oaktsam och skall i denna del dömas för djurplågeri. Tingsrätten går också djurhälsoveterinärens bedömning om kons lidande och konstaterar att Carlsson varit grovt oaktsam och att Carlsson också i denna del skall dömas för djurplågeri. Veterinär Schaudts åsikter kommenteras inte

Länsstyrelsens besök Kappstad 1:54

Länsstyrelsen besökte Kappstad och Christer Carlsson 1 April 2008. Länsstyrelsen var representerad av Lars-Olof Nilsson och undertecknad. Djurskyddsinspektör Karin Gullbring Miljöförvaltningen Karlstad deltog också under besöket. Besöket genomfördes på så sätt att alla tillsammans tittade på djurhållningen. Därefter fördes en diskussion om Carlssons djurplågeridom.

Nuvarande djurhållning

Bifogad finns också en fotodokumentation. Avsikten med djurhållningen är att hålla 10-15 vuxna köttdjur (Simmenthaler) som gör att nötkretatusbesättningen, inklusive rekrytering, blir ca 20-25 djur stor. Carlsson uppgav att han ville visa hur besättningen såg ut i vardagslag så han hade inte gjort några extra åtgärder i besättningen med anledning av Länsstyrelsens besök. Besöket genomfördes i tjällossningstider, vilket innebar att större delen av hagmarken var genomskitig och saknade bärkraft, vilket i sin tur medförde att djuren sjönk ner till hasorna i lera på många ställen. Man kan väl konstatera att hårdgörningen av marken kring ligghallen (foto 9, 10, 11) vid besökstillfället inte var riktigt tillfredställande men det skall medges att tjällossningstider är svåra. Utanför kornas inpassage till ligghallen fanns en håla (foto 11, 12) vilken måste bedömas som olämplig med tanke på kotrafiken i inpassagen. Inpassagen var vid besöket ca 115 cm (Foto 3) vilket inte är tillräckligt. Vedertaget mått är minst 150 cm för att in och ut trafiken skall vara obesvärad. Inne i den stora ligghallen var det inte utgödslat på några dagar (Foto 5, 6, 8) så att djuren gick och klafsade i gödsel. Carlsson uppgav att han strödde och gödslade ut 1 till 2 gånger i veckan. Man såg att det var strött i delar av ligghallen (Foto 1, 2, 4, 5) men undertecknads bedömning är att det inte var tillräckligt för det antal djur som fanns. Alla djuren hade med andra ord inte tillgång till torr och ren liggplats samtidigt. Detta är inte bra med tanke på hur hagmarken utvändigt såg ut vid besökstillfället. Vid en vattenkopp (Foto 7) fanns det flera nivåskillnader i golvet vilket är en skaderisk om det blir trångt med djur. En del djur uppvisade hårlösa fläckar sannolikt beroende på så kallade "pälstätare" det vill säga djuren borde behandlas mot ektoparasiter.

Enheten för Areella Näringar

Sammanfattningsvis kan man väl säga att den nuvarande djurhållningen inte är bra även om den inte är direkt alarmerande.

Avslutande diskussion

Handlingarna i ärendet gicks igenom och Carlsson ondgjorde sig över i huvudsak 2 saker, dels att Miljöförvaltningens påpekande om att hästens hovar den 6 Juli 2005 var förvuxna, vilket enligt Carlsson vederlades av hovslagarens besök 8/7, och dels att punkt nummer 5 i miljöförvaltningens rapport 2006-06-15, om att regnvatten skall ledas bort från foderbordet, var felaktig. Det normala är att vatten inte svämmar över foderbordet utan att översvämningen berodde på en tillfällig åskskur. Carlsson påpekade också att ingen annan i familjen hade reagerat på hästens tillstånd. Carlsson uppgav också att hovslagaren sagt att hästen var som sämst i februari 2006. Beträffande det inväxta hornet så uppgav Carlsson att han sett svullnaden drygt en vecka innan slakt. I övrigt framkom inget som ändrar på dokumentationen i ärendet.

Bedömning och förslag

Lagstiftaren skriver i 29 § DL (kortversion) att Länsstyrelsen skall meddela djurförbud för den som har dömts för djurplågeri såvida det inte är uppenbart att ett upprepande inte kommer att inträffa. Man kan utläsa av Miljöförvaltningens Inspektionsrapporter att djurhållningen inte är riktigt bra och att Carlsson har svårt att ta till sig påpekanden av djurhållningen. Undertecknad gör samma bedömning och även om det kan ligga något i Carlssons synpunkter på miljöförvaltningen (vilket inte är självklart) så ändrar det inte i sak huvudintrycket av hans djurhållning. Undertecknads uppfattning är att Carlsson inte bryr sig i tillräcklig omfattning om djurens välfärd. Exempelvis är det påpekat i Miljöförvaltningens rapport 2006-06-15 att ingången till ligghallen är för smal och vad undertecknad kan förstå så är ingenting gjort intill denna dag. Det här innebär att risken är uppenbar att ett upprepande kan komma att inträffa. Inte minst med tanke på han redan har varit grovt oaktsam två gånger (hästen och kon) enligt tingsrättens bedömning. Därför föreslår undertecknad att Länsstyrelsen skall besluta att Carlsson skall meddelas djurförbud för alla djur utom hund och katt. Det finns inget belägg för att Carlsson inte kan sköta dessa djur.

Av ovanstående följer att Carlssons djur också bör omhändertagas. Lagstiftaren är i detta sammanhang helt entydig. DL 31 § punkt 4, "Länsstyrelsen skall besluta om att ett djur skall tagas om hand genom Polismyndighetens försorg om den som har djuret i sin vård döms för djurplågeri enligt 16 kap 13 § brottsbalken." Här finns alltså inget "uti fall att" utan lagstiftaren åsikt är helt klar. Därför föreslår undertecknad att Länsstyrelsen skall besluta att Carlssons nötkreatursbesättning skall omhändertagas genom polismyndighetens försorg.

Enheten för Areella Näringar

Enligt DL 34 § skall Länsstyrelsen också fastställa, vid ett omhändertagande, om djuret skall säljas överlåtas på annat sätt eller avlivas. Undertecknad föreslår därför att Carlssons nötkreatur skall försäljas till liv eller slakt.

Anders Sandberg

282-7756-08

Sida 1 (6)

VÄRMLANDS TINGSRÄTT **DOM**
Enhet 1 2007-12-21
meddelad i
Karlstad

Mål nr B 4411-07

STATENS JORDBRUKSVERK REG.KONT. 2007 -12- 27 Dnr.....
--

PARTER (Antal tilltalade: 1)

Åklagare
Kammaråklagare Cecilia Aronsson
Åklagarkammaren i Karlstad

Tilltalad

Ulf Arne CHRISTER Carlsson, 490528-6276
Kappstad 515
655 94 Karlstad

070-8867121

DOMSLUT

BEGÅNGNA BROTT

Djurplågeri

LAGRUM

16 kap 13 § brottsbalken

PÅFÖLJD M. M.

Dagsböter 60 å 90 kr

SÄRSKILD RÄTTSVERKAN

Den tilltalade åläggs att betala en avgift på 500 kr enligt lagen (1994:419) om brottsofferfond.

Postadress Box 188 651 05 Karlstad	Besöksadress Västra Torggatan 13	Telefon 054-14 84 00 E-post:	Telefax 054-18 47 35	Expeditionstid måndag - fredag 09:00 - 12:00 13:00 - 15:00
---	--	--	--------------------------------	--

VÄRMLANDS TINGSRÄTT

DOM

B 4411-07

Enhet 1

2007-12-21

YRKANDEN M.M.

Åklagarens yrkanden, se bilaga I.

DOMSKÅL

Christer Carlsson har förnekat brott.

På åklagarens begäran har, utöver förhör med Christer Carlsson, vittnesförhör hållits med distriktsveterinären Kerstin Vikman och med djurhälsoveterinären Nils-Erik Hansson. Åklagaren har som skriftlig bevisning åberopat inspektionsrapport, protokoll från djurskyddsinspektion, intyg upprättat av Kerstin Vikman, anmälan upprättad av besiktningsveterinären Siegfried Kabinger samt fotografier. På Christer Carlssons begäran har vittnesförhör hållits med veterinären Werner Schaut och med lantbrukaren Anders Nilsson.

Christer Carlsson har, närmare hörd över åtalet, uppgett att hästen Prins drabbades av akut fång år 1998 eller 1999 sedan den betat på en klövervall. Hästen behandlades då av Werner Schaut. Det var vid detta tillfälle över huvud taget inte tal om kronisk fång. Han vidtog åtgärder för att hästen inte på nytt skulle insjukna, den fick t.ex. gå bland korna för att tillgången till näringsrikt bete skulle begränsas. Efter inspektionen 2004 verkade han själv hästens hovar. Inget visar att hästen då led av kroniskt fång. I februari 2005 såg han att hästen rörde sig långsamt och inte mådde bra. Han kallade därför på en hovslagare. Hovslagaren ansåg att hästen hade fång i samtliga hovar och han verkade den. Den flyttades också till ett magrare bete och blev sedan bättre efter ca två veckor. Miljöförvaltningens påstående om att hästen den 6 juli 2005 hade kraftigt förvuxna hovar måste ifrågasättas eftersom hästen var verkad i februari samma år. Den hovslagare som fanns på plats den 8 juli 2005 tyckte inte att det fanns något att göra på hovarna. När veterinären i augusti 2005 ansåg att hästen borde avlivas så hade han inget att invända mot detta. Hästen

hade det ganska bra under sitt sista halvår. Den blev 22 år gammal. – Kon nr 91 föddes 1997. År 2000 såg han att hornen hade börjat växa inåt. Han kapade därefter ett horn i taget växelvis varje år. När kon gick till slakt hade ett av hornen växt in i huden men inte in i huvudet på djuret. Det var fråga om ett ytligt sår. Detta innebar ett visst men begränsat lidande för djuret. Hade kon lidit svårt så hade det inte haft det goda hull som det hade vid slakten och som framgår av hur slaktkroppen klassades.

Kerstin Vikman har uppgett att hon vid sin bedömning av hästen Prins kunde konstatera att den hade väldigt svårt att gå på grund av kroniska fångförändringar. Den stapplade fram. Det var därför inte svårt att se att hästen hade ont. På respektive hov hade hovväggen lossnat från lamellranden, den rand som går längs med kanten på hoven. Det hade uppstått blödningar och hålrum mellan hovväggen och hovbenet. I sådana hålrum samlas smuts. Detta gör väldigt, väldigt ont. Hästen led av detta. Det kan jämföras med en mänsklig "blånagel" som hästen dessutom tvingas gå på. Hon använde en visitertång vid undersökningen och hästen reagerade mycket kraftigt på detta genom att rycka till sig benet. Fångförändringarna var så långt framskridna att hästen inte gick att behandla. Avlivning var därför enda alternativet. Det tillstånd hästen befann sig i hade varat i minst en månad. Hästen var inte mager och djurets allmäntillstånd var lindrigt påverkat men den hade jätteont i "fötterna". Fång är en sjukdom som kräver behandling på flera sätt. I det akuta skedet ges djuret smärtstillande medicin och ställs på ett lämpligt underlag. Olika typer av beslag kan användas på hovarna. Det krävs regelbundet behandling av hovslagare, minst en gång i månaden.

Nils-Erik Hansson har uppgett att han visats två bilder som tagits efter slakt av kon nr 91. På bilderna syns kons huvud. Utöver kons ID-märkning framgår att vänster horn varit kraftigt krökt och gått i huden strax under vänster öga. En inflammation har uppstått med varbildning och svullnad i en sårkrater. Att horn på detta sätt växer inåt är inte vanligt men det förekommer. Behandlingen består av att hornet kapas

VÄRMLANDS TINGSRÄTT

DOM
2007-12-21

B 4411-07

Enhet I

efter bedövning. Hornens tillväxt går att bedöma utifrån de ringar som på grund av varierande näringstillförsel uppstår på dem. En ring motsvarar ett års tillväxt. På denna ko växte hornen med 25–30 mm per år eller ca två mm per månad. Av sårkratern att döma hade hornet varit i kontakt med huvudet under minst ett par månader. Den yta hornet tryckt mot var ca 25 mm i diameter. Hornet bör därför ha varit avkapat, normalt sett är det inte så trubbigt. Självklart har kon haft obehag av detta. Ju kraftigare inflammation som uppstår desto värre blir lidandet. Han har dock inte haft möjlighet att se de lokala lymfknutorna vilket kan ge ett bättre underlag vid bedömningen av hur pass kraftig inflammationen var. Kon måste dock ha känt en irritation. Inflammationen i såret har också inneburit viss smärta. Kon var vid gott hull och har således trots allt klarat foderintaget bra. Detta kan ha berott på att djuren var väl grupperade så att kon lätt kunde komma åt sitt foder. Kons lidande var inte av ett mycket allvarligt slag men det var ändå fråga om ett lidande och därtill under en längre tid. Det kan jämföras med att gå i för trånga skor så att naglarna tränger in och varbildning uppstår.

Werner Schaut har uppgett att han behandlade hästen Prins för fång hösten 1999. Hästen fick smärtlindring och kortison. Han gav också Christer Carlsson i uppdrag att verka hästen regelbundet. En häst som har haft akut fång skall först verkas med korta intervall, därefter kan tiden mellan verkningarna sträckas ut till två till tre, eller till och med fyra, månader. Han har inte sett Prins sedan 1999. Var hästen vid gott hull så bör den inte ha haft så ont. En häst som lider slutar äta och ligger ner. – Kon nr 91 var vid gott hull och den bör därför inte ha haft väldigt ont för då slutar djuret att äta. Kon var frigående vilket begränsar möjligheten till daglig kontroll, det går t.ex. inte att iaktta hornen underifrån, vilket är det håll från vilket fotografierna är tagna. Fotona ser värre ut än verkligheten. Ett kriterium på att djuret lider är att det slutar äta, annars går det inte att bedöma smärtan hos ett djur. Han besökte Christer Carlssons gård under åren 1978 till 1999 och han hade då aldrig anledning att klandra denne för vanvård eller djurplågeri.

VÄRMLANDS TINGSRÄTT

DOM
2007-12-21

B 4411-07

Enhet 1

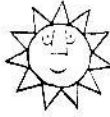
Anders Nilsson har hörts om sina erfarenheter av djurskötseln på Christer Carlssons gård.

Tingsrättens bedömning

Tingsrätten finner genom Kerstin Vikmans uppgifter visat att hästen Prins under minst en månads tid utsatts för ett kraftigt lidande. Genom den skriftliga bevisningen framgår att personal från miljöförvaltningen besökte gården den 6 juli 2005 efter en anonym anmälan angående hästen. Hästen rörde sig då sakta och stelt och hovväggarna var trasiga. Genom att därefter och under i vart fall en månads tid inte behandla alternativt avliva hästen har Christer Carlsson otillbörligen utsatt djuret för lidande. Christer Carlsson uppmärksammades vid besöket den 6 juli 2005 på hästens behov av behandling. Trots detta kunde veterinär vid inspektion den 23 augusti 2005 konstatera att hästen led av kronisk och inte längre behandlingsbar fång varför den avlivades. Att inte, fastän man uppmärksammats på missförhållandena, behandla eller avliva ett djur med sådana symptom som hästen Prins uppvisade, är grovt oaktsamt. Christer Carlsson skall därför i denna del dömas för djurplågeri.

Vidare finner tingsrätten genom Nils-Erik Hanssons uppgifter utrett att kon nr 91 utsatts för att visst lidande då det inåtväxande hornet inte åtgärdats vilket medfört sårskada och inflammation under i vart fall en månads tid. Christer Carlsson har varit medveten om detta förhållande men inte sökt hindra att kon utsatts för detta otillbörliga lidande. Han har härigenom varit grovt oaktsam. Christer Carlsson skall således även i denna del dömas för djurplågeri.

Påföljden kan stanna vid böter.

KARLSTADS KOMMUN

5

Länsstyrelsen i Värmlands län
Ank. 2008 -01- 0 8
Dnr: <i>MHN-1929-08</i>
Doss: 17

MILJÖFÖRVALTNINGEN

Karlstad 2006-06-15
Karin Gullbring, 054-29 56 72
Marie Lundin, 054-29 56 95

Polismyndigheten i Värmland
Box 157
651 05 Karlstad

**Anmälan om misstänkt brott, Christer Carlsson,
Karlstads kommun**

Dnr MHN-2005-1929 Dpl 482

Miljöförvaltningen begär prövning av frågan huruvida Christer Carlsson (19490528-6276), Kappstad 515, 655 94 Karlstad, djurägare/djurskötare till djuren som hålls på Kappstad 1:54, gjort sig skyldig till djurplågeri, 16 kap 13 § brottsbalken alternativt brott mot 36 § djurskyddslagen.

Miljöförvaltningen åberopar med bifogade bilagor som grund för åtalsanmälan mot djurägare/djurskötare nedanstående;

Underlåtenhet att ge vård till sjukt djur samt bristande skötsel

Djurhållaren har hållit en häst med kroniskt fång under en längre tid. Trots att hästen hade väl synliga problem med att röra sig har djurhållaren underlåtit att behandla eller låta behandla hästen alternativt avliva hästen. Först efter påstötning från miljöförvaltningen tillkallades hovslagare. Vid ny inspektion av miljöförvaltningen 1,5 månader senare kunde fortfarande konstateras att hästen hade synliga problem med att röra sig och trots detta hade djurägaren ej tillkallat ny hjälp. Miljöförvaltningen kallade ut en veterinär samt en hovslagare som i samråd med djurägaren beslutade om omedelbar avlivning av hästen.

Miljöförvaltningen anser att hästen utsatts för lidande samt att djurägaren allvarligt brustit i sitt djurägaransvar. Ovanstående strider mot 2, 9 §§ djurskyddslagen (1988:534).

Bristfällig skötsel och tillsyn samt underlåtenhet att ge vård till skadat djur

Djurhållaren har skickat en ko till slakt vars horn på vänster sida vuxit in i kinden. Ett horn växer långsamt och djurhållaren har haft lång tid på sig att både upptäcka och åtgärda problemet långt innan det uppstod ett lidande för djuret. Trots detta har så inte skett.

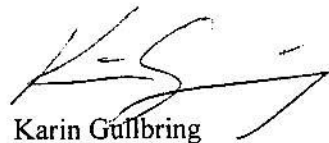
Miljöförvaltningen anser att djurhållaren brustit allvarligt i sitt skötselansvar genom att inte kapa hornet eller skickat kon till slakt innan hornet växt in i kinden. Miljöförvaltningen anser även att djurhållaren brustit i sitt tillsynsansvar då han inte i tid uppmärksammat hur hornet växt utan hänvisar till att han fick in handen mellan horn och kind för ett år sedan. En ansvarstagande djurhållare har regelbunden kontroll, med täta intervaller, på individer med anlag för innåtväxande

horn. Miljöförvaltningen anser att detta strider mot 2, 3, 9 §§ djurskyddslagen 1988:534, 1 kap. 3 § DFS 2004:17.

Utöver ovanstående finns ytterligare brister i besättningen, som även de strider mot djurskyddslagen och dess föreskrifter, vilka framgår av bifogade inspektionsrapporter.

Miljöförvaltningen önskar fortsättningsvis besked om utgången i detta ärende.

MILJÖFÖRVALTNINGEN

Karin Gullbring
Djurskyddsinspektör

Marie Lundin
Djurskyddsinspektör

Bifogade bilagor;

1. Inspektionsrapport, djurhållning och livsmedelslokal, Kappstad 1:54, Karlstad den 1 september 2004.
2. Veterinärintyg från distriktsveterinären den 23 augusti 2005
3. Djur- och miljöskyddsinspektion, Kappstad 1:54, den 23 augusti 2005
4. Skrivelse från besiktningsveterinären på Swedish Meats i Skara den 3 maj 2006, med tillhörande bilder.
5. Djur- och miljöskyddsinspektion på fastigheten Kappstad 1:54, den 22 maj 2006